

Ik ben de goede Herder. Wat roept dat bij ons op? Het beeld van een grote man, sjofel gekleed, met een lange baard en een grote stok in de hand, een druk hondje keffend naast hem, die eenzaam voortschrijdt door een heidelandschap, onverstoorbaar, dag in dag uit, die 's avonds zijn schapen binnen voert in een grote schaapskooi, waar het voor de dieren goed rusten is. Natuurlijk denken we ook aan de herdertjes van Betlehem, een uitermate zoete aankleding van de komst van Jezus in onze wereld. Een vernissage van een gebeurtenis die nauwelijks van doen heeft met de werkelijkheid. In Jezus' tijd, trouwens ook nu nog, maken herders in Israël deel uit van de onderkant van de maatschappij. Het zijn mensen die verstoten zijn uit de maatschappij, vaak alcoholisten, levend van diefstal en afpersing, kortom mensen die je liever uit de weg gaat, ontloopt. Ook tegenwoordig leven nog herders in Israël. Ik heb hen gezien; vanaf de hoofdweg zag ik hen lopen met grote stukken plastic en karton in de hand om zich 's nachts een beetje warm te houden en zich overdag de zonnehitte van het lijf te kunnen houden. Een dubbel beeld dus, dat bij ons afschuw en tegelijk medelijden oproept. De evangelist Johannes durft Jezus te benoemen als de 'Goede Herder'. De evangelist heeft dan de euvelen moed Jezus na zijn verrijzenis voor te stellen als de Goede Herder, want hij weet dat er ook mensen zijn die ten onrechte herder genoemd worden. Je mag je pas herder noemen, lees ik, als je zorg hebt voor je schapen, echte zorg afkomstig uit het hart. Die hebben de ware, de echte herders. Er zijn er ook die zich herders noemen, maar het niet zijn. Dat zijn slechts huurlingen. Allemaal heel begrijpelijk en invoelbaar voor ons. Wie van ons wel eens langdurig afhankelijk is geweest van anderen, in het ziekenhuis, in een verpleegkliniek of welke zorginstelling dan ook, die weet dat er echte herders, maar ook huurlingen zijn onder de mensen die zorg voor je dragen. Die huurlingen zijn dan mensen die wel de medisch gewenste handelingen verrichten maar van wie je voelt dat hun hart elders is, die niet werkelijk hart hebben voor jou. Jezus zegt van zichzelf: 'Ik ben de goede Herder'. Dat betekent niet dat wij mogen verwachten dat Hij uit de hemel neerdaalt en als Herder ons vooruit gaat, ons helpt, terzijde staat, maar dat wij hier op aarde opgeroepen worden voor ieder ander mens herder te zijn, hart te hebben voor mensen die we ontmoeten en verzorgen. Een oproep waar we onze handen aan vol hebben, iedere keer opnieuw.